

Тъмно е. Нощта дойде и кани хората да спятъ. Но спи ли се сега? — Утрѣ е Нова година...

Цѣлиятъ градъ е буденъ. Богатитѣ хора се събиратъ, веселятъ се и очакватъ Новата година. Тѣхнитѣ дѣца се радватъ и не имъ се спи. Тѣ знаятъ, че тъкмо посрѣднощъ ще дойде Нова година. Тя ще имъ донесе скъпи и хубави подаръци. Тя ще донесе кукли, бонбони и всѣкакви сладки работи... Тѣ знаятъ, тѣ чакатъ и се радватъ.

Само Петърчови не се радватъ, дѣто ще дойде Нова година. Защо имъ е Нова година тъмъ? Ще ли имъ донесе тя хлѣбъ? Ще ли ги стопли тя?—Не.

Казватъ, че всѣка зима, на Суроваки, идвала Нова година. Но бѣднитѣ хора никога не сж виждали Новата година. И никой отъ тѣхъ не знае, на какво прилича тя. Царица ли е тя, облѣчена въ бѣли дрехи? Момиченце малко ли е тя, съ хубава и разчесана кестенева косица? Какво е тя?... Бѣднитѣ хора не знаятъ това, защото не сж я виждали. Тѣ знаятъ само, че всѣка година сж били бѣдни, гладни и болни...

И Петърчови не сж виждали Новата година. Тѣ винаги сж били бѣдни. Баща му бѣше скромень работникъ въ една фабрика. Тамъ му плащаха толкова, колкото да не умратъ въ кѣщи отъ гладъ. Паритѣ, които вземаше, не достигаха за нищо. Тогава той поиска отъ господаря на фабриката по-вече пари. Господарьтъ се разсърди. Веднѣжъ той му каза: „Вече нѣма работа за тебе въ фабриката ми. Ти не ми трѣбвашъ отъ днесъ нататкъ. Търси си друга работа“.

И баща му остана безъ работа. Той нѣмаше вече отъ дѣ да вземе пари, за да купува хлѣбъ,